

بررسی رابطه مؤلفه‌های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان (مطالعه موردی: دانشگاه‌های پیام نور جنوب فارس)

^{۱*} مهدی امیری

^۲ اکبر پرتابیان

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر، بررسی رابطه مؤلفه‌های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان است.

روش پژوهش: جامعه پژوهش شامل تمام دانشجویان ترم آخر دانشگاه پیام نور در جنوب فارس و نمونه آماری شامل ۱۶۵ نفر از این دانشجویان است که به صورت تصادفی خوشبازی از مرکز و واحد‌های پیام نور جنوب فارس انتخاب شده‌اند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه‌های؛ هوش هیجانی شرینگک است که پایایی آن با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۴۶. شده و روایی محتوای آن نیز تأیید شده و پرسشنامه استاندارد خلاقیت سلطانی بوده که روایی صوری آن با استفاده از نظر متخصصان تأیید و پایایی ۰/۸۹. با استفاده از آلفای کرونباخ برای آن به دست آمده است.

یافته‌ها: عملدهترین نتایج تحقیق نشان داد که، بین مؤلفه‌های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان در سطح ۰/۱ رابطه معکوس و معناداری وجود دارد. نتایج آزمون آگروده‌های مستقل و تجزیه و تحلیل واریانس (آنوا) نشان داد که از لحظه خلاقیت بین دانشجویان پسر و دختر تفاوت معناداری وجود دارد ولی از لحظه سن و تحصیلات، تفاوت معناداری بین دانشجویان مشاهده نشد. همچنین نتایج آزمون تحلیل رگرسیون گام به گام نشان داد که در دو گام متغیرهای خودکنگری و خودکنترلی خلاقیت دانشجویان را پیش بینی کرده است.

۱- عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول) (mahdiamiri10@gmail.com)

۲- کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (akbar.partabian@yahoo.com)

مقدمة

نتيجه گيري: بين مؤلفه هاي هوش هيجانى با خلاقيت دانشجويان رابطه معکوس و معناداري وجود دارد.

كليد واژه ها: هوش هيجانى، خلاقيت، دانشجو، پيام نور.

از هوشتعريف واحدی به دست نیامده است و صاحب نظران مختلف آن را به گونه های مختلف تعريف کرده اند، بنابراین نمی توان از هوش تعريف واحد و مشخصی به دست داد. با اين حال عناصری از هوش وجود دارند که مورد توافق غالب پژوهشگران قرار گرفته است. گیج و برلاینر (۱۹۹۲) این عناصر را در سه دسته قرارداده اند: ۱- توانایی پرداختن به امور انتزاعی (اندیشه ها، نمادها، روابط، مفاهیم و اصول). ۲- توانایی حل مسئله یا پرداختن به موقعیت های جدید که مطابق طبقه کاربستان بلوم و یادگیری قاعده سطح بالای گانیه است. ۳- توانایی یادگیری، بویژه یادگیری انتزاعیات (سیف، ۱۳۸۳، ۵۷۸-۹).

هيچان، سازه‌اي روان‌شناختی است که شامل ارزیابی شناخت، انگیزه‌ها و موقعیت‌ها می‌شود. هيچان به عنوان یک موضوع تحقیقی ابتدا در رشته روان‌شناسی و بعداً در حیطه‌های دیگر مثل شناخت، مردم‌شناسی و جامعه‌شناسی مورد توجه قرار گرفت (ترن^۱، ۱۹۹۸).

عنوان هوش عاطفي (هيچانی) به صورت علمي برای نخستین بار در رساله اى علمي در مقطع دكتري رشته روانشناسی مطرح شد (بار- آن^۲، ۱۹۹۷). اولين نظریه پردازی که تعريف علمی از هوش عاطفي بيان کرد پیتر سالوی (۱۹۹۰) است که آن را نوعی از پردازش اطلاعات عاطفي (هيچانی) می داند که شامل ارزیابی درست هيچان و احساس در خود و دیگران، بيان صحيح احساس و تنظیم انطباقی احساسات است به شیوه اى که سطح زندگی بهبود يابد. در سال ۱۹۹۹ ماير و همکاران او اين تعريف را بهبود بخشیدند. ماير و همکاران

1 - Tran
2 - Bar-On

هوش عاطفی را توانایی می‌دانند که به شناخت مفهوم عواطف و روابط آنها، و استدلال و حل مسائل بر مبنای آنها می‌پردازد. هوش عاطفی شامل ظرفیت درک عواطف، تلفیق احساسات مربوط به عواطف، درک اطلاعات این عواطف و مدیریت آنها است (کروچی و همکاران^۱، ۲۰۰۱، ۹). در همین دوران، گلمن^۲ با انتشار کتاب معروف خود با عنوان "هوش عاطفی" در سال ۱۹۹۵ تعریف هوش عاطفی را تا حد زیادی تغییر داد. او هوش هیجانی را شامل توانایی کنترل احساس‌ها و هیجان‌های خود و دیگران، پذیرش دیدگاه‌های سایر افراد و کنترل روابط و تنش‌های اجتماعی می‌داند (گلمن، ۲۰۰۰).

از طرف دیگر میرمیران (۱۳۸۵) معتقد است تنها مزیت رقابتی انسان در عرصه رایانه، خلاقیت و نوآوری است؛ زیرا هنوز رایانه‌ای که دارای قوه تخیل و تصور باشد ابداع نشده است. خلاقیت یا آفرینندگی و نیز آفرینشگری^۳، مهمترین و اساسی ترین قابلیت و توانایی انسان و بنیادی ترین عامل ایجاد ارزش است که در همه ابعاد و جوانب زندگی وی نقش کاملاً حیاتی ایفا می‌نماید. خلاقیت و نوآوری از والاترین موهبت‌های الهی به انسان و از عوامل اشرف مخلوقات شدن و خلیفه الهی بودن اوست. کلیه علوم، تولیدات، فن آوری‌ها، صنایع، ابداعات، اختراعات، هنرها، ادبیات، موسیقی، معماری و به طور کلی اساس انواع تمدن‌ها از ابتدا تا کنون و کلیه دستاوردهای بشری، جلوه‌های گوناگون خلاقیت و نوآوری است. تمدن انسانی و زندگی وی بدون خلاقیت نمی‌تواند امکان پذیر باشد.

لذا از یک طرف با توجه به در هم تنیدگی هیجان و شناخت در کارکردهای شناختی و اجتماعی افراد و اهمیت هیجان در تلاش‌های خلاق و همچنین محدود بودن مطالعات در این زمینه و از طرف دیگر از آنجا که دانشجویان به عنوان مهم‌ترین عنصر در نظام آموزش عالی محسوب می‌شوند و برای اینکه بتوان نسلی را تربیت کرد تا بتوانند ایده‌های نو و جدیدی را در جهت حل معضلات اجتماعی ارائه دهند باید به نوعی هیجانات و عواطف آنان را در

1 - Ciarrochi, Forgas, & Mayer

2 - Goleman

3 - Creativity

مسير صحيح هدایت کرد که اگر چنین شود نظام آموزش عالي داراي کارآيی و اثربخشی و بهرهوری لازم خواهد بود. لذا مسئله اساسی در اين تحقیق، بررسی رابطه بين هوش هيجانی با قدرت خلاقیت دانشجویان در دانشگاه پیام نور است که با توجه به اهمیت و جایگاه دانشگاه پیام نور به عنوان بزرگترین دانشگاه کشور و نیاز بخش های مختلف کشور به دانش آموختگانی ماهر و توانمند، این ضرورت دوچندان می شود.

هوش هيجانی از سوی برخی پژوهشگران شامل متغيرهای شخصیتی است که با شاخص های بین موقعیتی رفتار، نظری همدلی و احساس مسئولیت است (پارسا، ۱۳۸۰).

بار-آن (۲۰۰۰) مدلی چند عاملی برای هوش هيجانی تدوین کرد و هوش هيجانی را نظامی از مهارت ها و کارآيی های مشخص دانست که بر توانایی های او برای موفقیت با بحران و رویارویی های محیطی تأثير می گذارد. او با معرفی ۱۵ بعد هوش هيجانی مدعی شد که هوش هيجانی مهارت های هيجانی و اجتماعی در طی زمان رشد می کنند و می توان از طریق آموزش و برنامه های اصلاحی و درمانی آنها را افزایش داد.

اندیشمندان هوش احساسی بر این باور هستند که این نوع هوش از یک سری قابلیت های اکتسابی ناشی می شود که به عملکرد موفق و اثربخش افراد و مدیران در سازمان ها می انجامد. مطالعات نشان داده اند که بر خلاف بهره هوشی، هوش هيجانی قابل یادگیری و ارتقا است (قلی پور، ۱۳۸۶، ۳۲۱).

هوش هيجانی شامل توانایی هایی مثل برانگیختن خود، مقاومت در مواجه شدن با ناکامی ها، کنترل تکانه ها و به تأخیر انداختن خوشی ها، تنظیم خلق خود، همدلی کردن و امیدوار بودن است. هوش هيجانی ظرفیت بازشناسی احساسات در خود و دیگران، برانگیختن خود و مدیریت صحیح هیجانات خود در روابط مختلف با سایر افراد است (فورد، ۲۰۱۰). یکی از ابعاد هوش هيجانی، توانایی استفاده از هیجان ها برای تسهیل

فرآیند های شناختی انسان و توانایی خلق افکار و آفرینش چیزهای بدیع و مفید است (استرنبرگ و لوبارت^۱، ۲۰۱۰).

برخی دیگر از پژوهشگران، هوش هیجانی را یک سازه انعطاف پذیر می دانند و معتقدند با آموزش های لازم و مقتضی به صورت مستقیم و غیرمستقیم می توان هوش هیجانی را در افراد افزایش داد و موجب رشد و شکوفایی آنها شد (لاتیمر^۲، ۲۰۰۷).

در حال حاضر دو الگوی هیجانی وجود دارد: هوش عنوان رگه و هوش هیجانی به عنوان توانایی رگه هوش هیجانی (یا خود اثربخشی هیجانی) با هیجان مربوط به موقعیت ها و خود ارزیابی ها رابطه دارد و از طریق مقیاس های خود گزارش دهی سنجیده می شود (سونگ و همکاران^۳، ۲۰۱۰؛ پتریدز و همکاران^۴، ۲۰۰۷). در حالی که توانایی هوش هیجانی (یا توانایی شناختی - هیجانی) با هیجان مربوط به توانایی های شناختی مرتبط است و از طریق آزمون های عملکردی سنجیده می شود (کیل و بل، ۲۰۰۸؛ سانگ و دیگران، ۲۰۱۰). بنابراین تفاوت بین روی آورد توانایی و رگه نسبت به هوش هیجانی بسیار اساسی است.

در نظریه‌ها و الگوهای متعددی که از سوی روان‌شناسان و محققان برای خلاقیت ارائه شده است، عوامل زیادی مثل انگیزش، سبک‌های تفکر، ویژگی‌ها و نگرش‌های شخصیت و هوش بر خلاقیت اثر دارند (هنسی، ۲۰۰۰، استرنبرگ، ۱۹۸۸ به نقل از لطیفیان و البرزی، ۱۳۸۵).

سانتروک^۵ (۲۰۰۴) خلاقیت را به این صورت تعریف کرده است: توانایی اندیشیدن درباره امور به راه‌های تازه و غیرمعمول و رسیدن به راه حل‌های منحصر به فرد برای مسائل (رهنمای عبدالملکی، ۱۳۸۸، ۶۲).

1 - Sternberg & Lubart

2 - Latimer

3 - Song & et al

4 - Petrides, Pita & Kokkinaki

5- Santork

خلاقیت شناختی، توانایی و ظرفیت فردبرای تولید ایده ها، آثار و محصولات نو و ابتكاری را نشان می دهد. به عبارت دیگر، خلاقیت موجب می شود تا فرد انطباقی جدید با شرایط و موقعیت های محیطی به گونه ای غیر مرسوم ولی مفید پیدا کند. از این رو باور صاحب نظران بر این است که خلاقیت، ضمن داشتن توانایی استدلالی در درون خویش با تخیل و واگرایی همراه است (رانکو و آلبرت، ۲۰۰۶).

شعبانی (۱۳۸۳) تفکر خلاق را تفکری که به حل مشکلات و مسائل سخت و حل نشده می پردازد یا برای مسائل و مشکلات حل نشده گذشته راه حل جدیدی کشف می کند می داند و معتقد است که این نوع تفکر معمولاً به ابداع و اختراع منجر می شود.

رابرت گانیه (۱۹۷۷، ۱۹۸۴) آفرینندگی را نوعی حل مسئله می داند و معتقد است که اعمال آفرینشی مانند رفتار حل مسئله، برمقدار زیادی دانش قبلی متکی هستند (سیف، ۱۳۸۳). تورنس، خلاقیت را واجد تفاصیل بیشتری دانسته و به عنوان نوعی مسئله گشایی مد نظر قرار داده است. به نظر وی تفکر خلاق مختصر عبارت است از فرآیند حس کردن مسائل یا کاستی های موجود در اطلاعات، فرضیه سازی درباره حل مسائل و رفع کاستی ها، ارزیابی و آزمودن فرضیه ها، بازنگری و بازآزمایی آنها و سرانجام انتقال نتایج به دیگران (رجایی، ۱۳۸۹، ۵۲).

پیرامون رابطه هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی، آوریل (۲۰۰۷) معتقد است هوش هیجانی مؤلفه ای همگراست که بر مبنای آن، فرد علاوه بر درک و فهم باورها، قواعد و معنادادن به هیجان ها قادر است ارزیابی صحیح از موقعیت داشته و احساس خود را به خوبی ابراز کند. پاسخ هیجانی و احساسی ابراز شده اگر مطابق با سنت ها و قواعد پذیرفته شده فرهنگی نباشد نوعی واگرایی است که اگر پیامدهای مثبت و سازنده داشته باشد خلاقیت هیجانی محسوب می شود و اگر پیامدهای منفی و آزاردهنده داشته باشد نوعی روان نزندی تلقی می شود (هاشمی، ۱۳۸۸، ۳).

به زعم هیگز و هندر(۲۰۰۶) یکی از راههای تسریع خلاقیت در بین افراد، هوش هیجانی است. هیجان نقش مهمی در تسهیل خلاقیت ایفا می کند. خلاقیت با تخیل و تصور ارتباط دارد و وقتی فردی با عقاید، افراد و محیط تعامل برقرار کند این تعامل منجر به روابط و نتایج جدید معناداری می شود(هیگز و هندر^۱، ۲۰۰۶).

خلاقیت فردی عبارت است از شرایط گذشته، سبک شناختی(تفکر واگرا)، عوامل فردی(مثل عزت نفس، مرکز کنترل)، دانش مناسب، انگیزش، اثرات اجتماعی(همچون تسهیلات اجتماعی و ترفیعات اجتماعی) و اثرات بافتی(مثل محیط فیزیکی، محدودیت‌های زمانی و کاری). خلاقیت گروهی عبارت است از دروندادهای رفتار خلاق فردی، تعامل افراد، ویژگی‌های گروهی(مثل هنجارها)، فرآیندهای گروهی(مثل رویکرد حل مسئله) و اثرات بافتی(وانگ و احمد^۲، ۲۰۰۳).

"آمایلی" رئیس مرکز پژوهش های دانشکده بازرگانی دانشگاه هاروارد سه عنصر خلاقیت را عبارت می داند از ۱-مهارت های مربوط به موضوع؛ شامل دانش و شناخت ما نسبت به حقایق، اصول، نظریات آن موضوع که از طریق استعداد، تجربه و آموزش در آن حوزه به دست می آید. ۲-مهارت های مربوط به خلاقیت شامل؛ شکستن عادت، کنار گذاشتن شیوه های فکری و عملی پیشین و استفاده از روش های جدید، به تعویق انداختن قضاوت و ارزیابی ایده ها برای جلوگیری از ضایع شدن ایده ای که در ابتدا ممکن است جالب و مفید به نظر نیاید، متفاوت دیدن مسائل و مشاهده امور به شیوه تازه. ۳-انگیزه؛ توانایی یادگیری موضوعات جدید به وضعیت ذهنی انسان بستگی دارد نه به یک استعداد ذاتی و خدادادی؛ و این توانایی یادگیری هنگامی به اوج می رسد که فرد نسبت به آنجه انجام می دهد علاوه ای کامل و بی قید و شرط داشته باشد. این انگیزه شامل انگیزه درونی و بیرونی می شود(سعیدی کیا، ۱۳۸۵، ۶۳-۶۶).

1 - Higgs and Hender
2 - Wang and Ahmed

هر چند هوش هيجانى و خلاقيت، هر دو، هيجانها و هوش را به طريقي سودمند برای فرد با هم ترکيب می کنند اما در فرائيندهای شناختی که بر می انگيزند و ملاکهای به کار گرفته شده برای اندازه گيري آنها با هم تفاوت دارند. در حالی که هوش هيجانى مستلزم توانايی تحليلي و همگرايى به سمت بهترین پاسخ به يك مسئله هيجانى است. خلاقيت هيجانى مستلزم رهاسدن از واكنش های هيجانى معمول و خلق واكنش های بديع است (اوسيك و همكاران^۱، ۲۰۰۷). از سوی ديگر، خلاقيت هيجانى به ميزان زيادي با تجربه های گوناگون هيجانى و خلاقيت در تکاليف آزمایشگاهی مرتبط است که مستلزم بيان هيجانات است و با هوش شناختی همبستگی چندانی ندارد (گوتزال و اوريل^۲، ۱۹۹۶).

پالفای و سالووی (۱۹۹۳) و ايسن (۱۹۹۹) معتقد هستند هوش هيجانى شخص را قادر می کند خلق مثبت را حفظ و آن را افزایش دهد که همين امر می تواند به طور غير مستقيم فرد را در فرآيند تفكير خلاق درگير کند (اوسيك و همكاران^۳، ۲۰۰۷).

سيف (۱۳۸۳) بيان می کند که نتيجه پژوهش ها نشان داده است که بين هوش و آفرينندگی، همبستگی بالاي وجود ندارد و حدود $+0/20$ است. هر چند که اين رابطه مربوط به افراد با هوشيه بالاي ۱۲۰ است اما چيزی که مشخص است اين است که آزمون های هوش به تنهايی راه خوبی برای شناسایي کودکان آفريننده نیست؛ يعني آزمون های آفرينندگی دسته اي از ویژگی های فكري و ذهني را می سنجند که با آزمون های هوش به سنجش در نمی آيد.

پور فرج عمران (۱۳۸۷) در تحقيقی به بررسی رابطه بين خلاقيت، هوش هيجانى و خودکارآمدی در دانشجویان دانشگاه پیام نور آمل پرداخته و به اين نتيجه رسید که بين خلاقيت و خودکارآمدی و همچنین بين مؤلفه های خودآگاهی، خودکنترلی و خودانگیزی هوش هيجانى با خلاقيت رابطه وجود داشت. همچنین نتایج نشان داد که هیچ تفاوت

1 - Ivcevic & et al

2 - Gutbezahl & Averill

3 - Ivcevic & et al

معناداری بین نمرات خلاقیت، خودکارآمدی و هوش هیجانی دختران و پسران دانشجو وجود ندارد.

مقدم و همکاران (۱۳۸۷) در تحقیقی به بررسی رابطه بین خلاقیت و هوش هیجانی در دانشجویان دانشگاه اصفهان پرداخته و به این نتیجه رسیدند که بین مؤلفه خود مدیریتی هوش هیجانی و خلاقیت رابطه معناداری وجود دارد. همچنین بین میانگین نمره دانشجویان در خلاقیت و هوش هیجانی از نظر مقاطع تحصیلی تفاوت معناداری وجود دارد ولی از نظر جنسیت تفاوت معناداری مشاهده نشد.

رهنما و عبدالملکی (۱۳۸۸) در تحقیقی به بررسی رابطه بین هوش هیجانی و خلاقیت با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان دانشگاه شاهد پرداخته و به این نتیجه رسیدند که پیشرفت تحصیلی دانشجویان (معدل کل آنها) با هفت متغیر پیش بینی کننده، رابطه معناداری (با جهت مثبت) دارند که سیالی، انعطاف پذیری، بسط، ابتکار، خودانگیزی، خودآگاهی و خودکنترلی را شامل بودند. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون به منظور تبیین سهم هر یک از متغیرهای هوش هیجانی و خلاقیت به تفکیک در پیش بینی پیشرفت تحصیلی نیز نشان داده که به ترتیب متغیرهای "سیالی"، "انعطاف پذیری"، "بسط"، "ابتکار"، "خودانگیزی" و "خودآگاهی" بیشترین سهم را دارند. نتایج به دست آمده از آزمون α مستقل نیز نشان داد که بین هوش هیجانی و خلاقیت دانشجویان دختر و پسر در پیش بینی پیشرفت تحصیلی آنها تفاوت معناداری وجود ندارد.

هاشمی (۱۳۸۸) در تحقیقی با عنوان هوش هیجانی، خلاقیت هیجانی و خلاقیت در دانشجویان هنر، ادبیات و علوم پایه دانشگاه مازندران به این نتیجه رسید که تفاوت معناداری در خصوص دانشجویان گروه های تحصیلی مورد پژوهش در هوش هیجانی و خلاقیت وجود ندارد اما در خلاقیت هیجانی میان دانشجویان گروه هنر با دانشجویان گروه ادبیات و علوم پایه تفاوت معنادار وجود داشت. نتایج مرتبط با همبستگی نیز حاکی از

همبستگی ضعیف بین هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی، فقدان همبستگی هوش هیجانی و خلاقیت و همبستگی متوسط خلاقیت هیجانی و خلاقیت بوده است.

نوفrstی و معین الغربائی (۱۳۸۹) در تحقیقی با عنوان هوش هیجانی و خلاقیت در دانشجویان نشان دادند که بین هر سه جنبه هوش هیجانی و خلاقیت در هر دو جنس رابطه مثبت معنادار وجود دارد. نتایج آزمون Z فیشر نشان داد، ضرایب همبستگی بین جنبه ادراک و بیان هیجان از هوش هیجانی با زیر مقیاس های بسط، انعطاف پذیری، سیالی و خلاقیت کلی در پسران به گونه معناداری بیشتر از گروه دختران بود. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که دو جنبه نظم دهی به هیجان و ادراک و بیان هیجانات در گروه دختران ۷ درصد و در گروه پسران نمره هوش هیجانی کلی و جنبه ادراک و بیان هیجان ۱۶ درصد از واریانس خلاقیت را تبیین می کند.

صبری و همکاران (۱۳۹۲) در تحقیقی با عنوان رابطه الگوهای ارتباطی خانواده، هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی در دانش آموزان دبیرستانی به این نتیجه رسیدند که رابطه معنا داری بین ابعاد الگوهای ارتباطی خانواده، هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی وجود دارد چنانچه بین بعد گفت و شنود و هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی رابطه مثبت و معنادار و بین بعد همنوایی و هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی رابطه منفی و معنادار وجود دارد.

همچنین بعد گفت و شنود، پیش بینی کننده مثبت و معنادار متغیرهای هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی است از طرفی تفاوت های جنسیتی حاکی از آن بود که میان دختران و پسران در متغیرهای الگوهای ارتباطی خانواده، هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی تفاوت معنا داری وجود ندارد.

قبری و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی با عنوان بررسی رابطه هوش هیجانی و خلاقیت با اثربخشی سازمانی مدارس دوره متوسطه شهرستان سنترج به این نتیجه رسیدند که میان مؤلفه های خودآگاهی، مهارت های اجتماعی و خودانگیزی از مؤلفه های هوش هیجانی و تمامی مؤلفه های خلاقیت با اثربخشی سازمانی مدارس بوده است. نتایج تحلیل رگرسیونی

داده‌ها نشان داد که متغیر انعطاف‌پذیری در دیبرستان و سیالی به ترتیب بیشترین و کمترین میزان همبستگی را با اثربخشی سازمانی مدارس دارند. همچنین نتایج آمارهای تحلیلی رگرسیونی چند متغیره نشان داد که متغیرهای هوش هیجانی و خلاقیت در دیبرستان به طور خالص ۵۶۵/۰ درصد از واریانس اثربخشی سازمانی مدارس را تبیین می‌کنند.

باتاستینی^۱ (۲۰۱۲) در پژوهش خود میان هوش هیجانی و خلاقیت و اثر بخشی در مدارس ارتباط مثبت قوی به دست آورد. در این پژوهش، او پیشنهاد کرد که هوش هیجانی برای خلق افکار و عملکردهای نو می‌تواند فرآیند تفکر خلاق را تسهیل کند.

تی سوان چین و همکاران^۲ (۲۰۱۲) در پژوهش خود به بررسی رابطه بین هوش هیجانی و هوش معنوی در پرورش خلاقیت و نوآوری در میان کارآفرینان موفق پرداختند. نتایج حاصل از تحلیل داده‌های پژوهش حاکی از وجود رابطه معنادار میان تمامی ابعاد هوش هیجانی و هوش معنوی با ارتقای خلاقیت و نوآوری کارآفرینان بوده است. زnanی و لویارت^۳ (۲۰۰۹) نیز در دو مطالعه رابطه بین هوش هیجانی و خلاقیت را مورد بررسی قرار دادند. در این پژوهش از بخش‌های ۱ و ۳ مقیاس چند عاملی هوش هیجانی که توانایی شناسایی هیجان‌های اصلی را می‌سنجد، استفاده شد. نتایج نشان دادند که بین جنبه شناسایی هیجان‌ها در چهره و تصویر با توانایی تولید و خلق افکار نو رابطه منفی وجود دارد. بنابراین، نتایج به دست آمده از پژوهش‌هایی که مورد بررسی رابطه بین هوش هیجانی و خلاقیت پرداخته اند ناهمسان است. همچنین در این پژوهش‌ها به تفاوت دو جنس در اربطه بین هوش هیجانی و خلاقیت اشاره نشده است.

وانگ^۴ و همکاران (۲۰۰۷) دریافتند هوش هیجانی فرزندان با هوش هیجانی والدین و میزان ارتباطات آنها رابطه مثبت و معنادار داشته است.

1 - Batastini

2 - Tee Suan Chin & et al

3 - Zenasni,F.,& Lubart,T.I

4 - Wang

جاسووک و جاسووک^۱(۲۰۰۵) در مطالعه ای به بررسی تفاوت های جنس در امواج مغزی مربوط به هوش هیجانی پرداختند و نشان دادند که فعالیت های مغزی مربوط به هوش هیجانی در دو جنس متفاوت است.

در مطالعه‌ای که توسط چان^۲(۲۰۰۵) در دانشگاه هنگ کنگ انجام شد ارتباط بین خلاقیت ادراک شده و هوش هیجانی دانش آموزان تیزهوش چینی در هنگ کنگ مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده از این پژوهش نشان دادند که ارتباط مثبت معناداری بین خلاقیت و هوش مورد بررسی قرار گرفت و نمره های خلاقیت و هوش هیجانی نیز با سن و جنس تغییر نکرد.

ولفردت و دیگران^۳(۲۰۰۲) در مطالعه ای استنباط کردند که ابعاد هوش هیجانی به تفکر شهودی و رگه های شخصیت خلاق نزدیکند، بنابراین خلاقیت ابزاری برای مهار هیجان است.

در خصوص رابطه بین هوش هیجانی و خلاقیت، باتاسینی^۴(۲۰۰۱) بیان می‌دارد که دانشجویانی که از هوش هیجانی قوی‌تری برخوردارند از نظر اجتماعی متعادل، شاد و سرزنشه بوده و قادر به کنترل احساسات منفی خود بوده و همچنین در زمینه درسی از خود خلاقیت نشان داده و قادر به عملکرد بهتر نسبت به دیگر دانشجویان بوده‌اند.

هیگز و هندر^۵(۱۹۹۹) نیز در تحقیق خود در زمینه رابطه بین ویژگی‌های مدیران خلاق و هوش هیجانی نشان دادند که رابطه معناداری وجود ندارد.

با توجه به آنچه که ذکر شد سه سؤال اساسی ذیل طرح و مورد بررسی واقع شده است:

۱) آیا بین مؤلفه‌های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان در دانشگاه پیام نور رابطه

معناداری وجود دارد؟

1 - Jausovec,N.,& Jausovec,K

2 - Chan

3 - Wolfradt

4 - Batasini

5 - Higgs and Hender

- (۲) آیا بین مؤلفه‌های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان در دانشگاه پیام نور بر حسب متغیرهای تعديل کننده جنسیت، سن و تحصیلات تفاوت معناداری وجود دارد؟
(۳) کدام یک از مؤلفه‌های هوش هیجانی، پیش بینی کننده بهتری از خلاقیت دانشجویان در دانشگاه پیام نور است؟

روش شناسی تحقیق

روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بوده است. جامعه پژوهش شامل تمام دانشجویان پسر و دختر ترم آخر دانشگاه پیام نور در جنوب فارس و نمونه آماری شامل ۱۴۵ نفر از این دانشجویان است که با بهره‌گیری از جدول مورگان و به صورت تصادفی خوش‌آمد از مرکز و واحدهای پیام نور جنوب فارس انتخاب شده‌اند. ابزار پژوهش شامل:

(۱) پرسشنامه؛ پرسشنامه هوش هیجانی شرینگ^۱؛ که دارای ۳۳ سؤال با مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای و دارای ۵ مؤلفه خودانگیزی (سؤالات شماره ۱، ۹، ۱۵، ۲۰، ۲۱ و ۲۶)، خودآگاهی (سؤالات شماره ۱۰، ۱۴، ۱۲، ۲۴، ۲۷، ۳۲ و ۳۳)، خودکنترلی (سؤالات شماره ۲، ۵، ۱۱، ۱۶، ۱۸، ۲۳ و ۳۰)، همدلی (سؤالات شماره ۳، ۴، ۱۷، ۲۲، ۲۵ و ۲۹) و مهارت اجتماعی (سؤالات شماره ۷، ۸، ۱۳، ۱۹ و ۲۸) است. ضمن اینکه پاسخ سوالات شماره ۹، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۲۰، ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۳۰ و ۳۱ به صورت معکوس محاسبه می‌شود. حداقل نمره در این آزمون ۳۳ و حداکثر ۱۶۵ است. منصوری^(۱۳۸۰) پایایی آزمون را به وسیله آلفای کرونباخ و رواییان را به دست آورده و در این تحقیق نیز میزان همسانی درونی کل آزمون به روش آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۴۶ شده است.

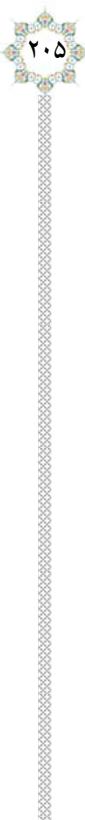
(۲) پرسشنامه استاندارد خلاقیت سلطانی^(۱۳۸۹) با ۴۰ سؤال و در طیف لیکرت ۴ درجه‌ای، که میزان خلاقیت به وسیله نمره کل حاصل از ابزار برای هر آزمودنی بین ۱۶۰ تا ۴۰

یافته های پژوهش

جدول شماره (۱) نتایج آمار توصیفی متغیرهای پژوهش را در تحقیق حاضر به تفکیک مؤلفه های متغیر پیش بین (مؤلفه های هوش هیجانی) و ابعاد متغیر ملاک (خلاقیت) نشان می دهد.

جدول ۱. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	ابعاد و مؤلفه ها	حجم نمونه	میانگین	انحراف معیار	پایین ترین نمره	بالاترین نمره
خود انگیزی		۱۴۵	۲۳/۳۴	۳/۶۳۵	۱۷	۳۰
خود آگاهی		۱۴۵	۲۶	۴/۸۴۴	۱۵	۳۴
خود کنترلی		۱۴۵	۲۴/۰۳	۵/۹۷۱	۱۱	۳۲
همدلی (هوشیاری اجتماعی)		۱۴۵	۱۹/۶۵۵	۳/۵۴۸	۱۴	۲۸
مهارت های اجتماعی		۱۴۵	۱۵/۷۹	۴/۰۳۴	۸	۲۴
کل (هوش هیجانی)		۱۴۵	۲۱/۷۶۵	۳/۵۳۸	۱۵/۶۰	۲۶/۸۰
کل (خلاقیت)		۱۴۵	۸۷/۳۷۹	۱۳/۷۵۹	۵۸	۱۱۴
ملاک						
پیش بین						

سؤال اول پژوهش عبارت بود از اینکه "آیا بین مؤلفه های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان در دانشگاه پیام نور رابطه معناداری وجود دارد؟"

برای بررسی رابطه بین ابعاد مؤلفه های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲. ماتریس ضرایب همبستگی بین مؤلفه های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان^۱

متغیر	خود انگیزی	خود آگاهی	خود کنترلی	همدلی(هوشیاری اجتماعی)	مهارت های اجتماعی	هوش هیجانی (کل)	خلاقیت (کل)
۱							
	.۴۴۰ **						
۱		.۳۸۶ **					
		.۷۶۶ **					
۱			.۴۲۸ **				
			.۴۷۰ **				
۱				.۴۷۷ **			
				.۴۲۸ **			
۱					.۶۳۲ **		
					.۷۱۳ **		
۱						.۸۴۱ **	
						.۷۲۵ **	
						.۸۳۷ **	
						.۷۲۱ **	
						.۶۳۸ **	
						.۶۱۷ **	
						.۶۳۸ **	
						.۸۸۴ **	
							.۶۴۳ **
۱							
							.۵۰۳ **
							.۳۵۳ **
							.۶۳۴ **
							.۴۰۴ **
							.۶۴۵ **

سؤال دوم پژوهش عبارت بود از اینکه "آیا بین مؤلفه های هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان در دانشگاه پیام نور بر حسب متغیرهای تعديل کننده جنسیت، سن و تحصیلات تفاوت معناداری وجود دارد؟

۱ - **p<0.01

جدول ۳. نتایج آزمون گروه های مستقل در خصوص تفاوت خلاقیت

بر حسب متغیر تعديل کننده جنسیت دانشجویان

P≤.05. مقدار بحرانی جدول	سطح معناداری	t	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	تعداد نموده	متغیر مولفه	تعديل کننده
.۰۰۱ ۱/۶۴	-.۵/۷۴ .۳۵۰	۲/۵۷	۱۱/۴۸	۷۲/۵۰	۲۰	پسر	جنس	خلاقیت
		۱/۱۳	۱۲/۶۳	۸۹/۷۷	۱۲۴	دختر		
.۰۰۱ .۳۵۰	-.۹/۳۸ .۲/۰۱۰	۱/۲۲۲	۱۴/۱۵۶	۸۷/۶۹	۱۳۴	۲۰-۳۰	سن	
		۲/۰۱۰	۶/۶۶۷	۸۳/۶۴	۱۱	۳۱-۴۰		

برای مقایسه تفاوت خلاقیت بر حسب متغیرهای تعديل کننده جنسیت و سن داز آزمون t گروههای مستقل استفاده شد که نتایج بدست آمده در سطح خطای ۰/۰۵ نشان داد که از لحاظ خلاقیت بین دانشجویان پسر و دختر تفاوت معناداری وجود دارد ولی از لحاظ سن تفاوت معناداری مشاهده نشد (جدول شماره ۳).

جدول ۴. نتایج مربوط به وجود تفاوت معنادار بین خلاقیت بر حسب متغیر تعديل کننده تحصیلات دانشجویان

سطح معناداری	f	انحراف معیار	میانگین	نموده پژوهش	سطوح متغیرها	متغیر تعديل کننده	مؤلفه
دانشجویان سال اول	۹/۴۸۶ ۱/۹۶۵	۸۴	۱۰	فوق دیپلم لیسانس	دانشجویان سال اول	خلاقیت	تحصیلات
		۱۲/۷۷۶	۸۵/۲۵				
۱۴/۷۴۴ ۱۴/۷۴۴	۱۴/۷۴۴ ۸۹/۵۳	۸۹/۵۳	۸۰				

همچنین نتایج آزمون استنباطی f "تحلیل واریانس یک راه" (جدول شماره ۴) به منظور بررسی وجود تفاوت معنادار در خصوص خلاقیت بر حسب متغیر تعديل کننده

تحصیلات، حاکی از آن است که بر حسب متغیر تعدیل کننده تحصیلات، تفاوت معناداری بین میانگین نمره خلاقیت دانشجویان در سطح ۵/۰ وجود ندارد.

سؤال سوم پژوهش عبارت بود از اینکه «کدام یک از مؤلفه های هوش هیجانی، پیش بینی کننده بهتری از خلاقیت دانشجویان در دانشگاه پیام نور است؟»

برای تعیین سهم هر یک از متغیرهای ابعاد مؤلفه های هوش هیجانی در پیش بینی خلاقیت دانشجویان، از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام به گام استفاده شد. تحلیل های مقدماتی به منظور اطمینان از عدم تخطی از مفروضه های نرمال بودن، خطی بودن، هم خطی و یکسانی پراکندگی انجام شد. همچنین بررسی نمودار پراکنش و نمودار پراکنش پس مانده های استاندارد شده نشان داد که از مفروضه های نرمال بودن، خطی بودن و یکسانی پراکندگی تخطی نشده است. جداول شماره (۵) و (۶) خلاصه این نتایج و جدول شماره (۷) سهم هر یک از متغیرهای وارد شده به مدل در پیش بینی خلاقیت دانشجویان را نشان می دهد.

جدول ۵. خلاصه یافته های حاصل از تحلیل رگرسیون به روش گام به گام

برای پیش بینی خلاقیت از روی مؤلفه های هوش هیجانی

متغیرهای پیش بین	شاخص های آماری	ضریب همبستگی چندگانه	ضریب همبستگی (ضریب تعیین)	ضریب همبستگی (R ²)
خود انگیزی	.۷۶۴۵	.۷۴۱۷	.۷۴۱۳	.۱۰/۵۴۶
خود کنترلی	.۷۶۸۱	.۷۴۶۴	.۷۴۵۷	.۱۰/۱۴۳

مندرجات جدول شماره (۵) نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام را نشان می دهد. همان طور که مشاهده می شود متغیرهایی که با خلاقیت دانشجویان کمترین رابطه را داشته اند حذف شده اند لذا تنها متغیرهای خودانگیزی و خود کنترلی بیش ترین همبستگی چندگانه

را با پیش بینی خلاقیت دانشجویان داشته است. بر این اساس، به ترتیب اهمیت، ترتیب متغیرهای پیش بین در تحلیل رگرسیون گام به گام در اولین گام متغیر پیش بین خودانگیزی با خلاقیت دانشجویان دارای ضریب همبستگی ۰/۶۴۵ بوده و در دومین گام با افزوده شدن متغیر پیش بین خودکترلی، ضریب همبستگی به ۰/۶۸۱ رسید که در مجموع، این متغیر قادر به تبیین ۰/۴۶۴ درصد واریانس خلاقیت دانشجویان بوده است.

جدول ۶. تحلیل واریانس رگرسیون چندگانه (آنوا) به روشن گام به گام

برای پیش بینی پیش بینی خلاقیت دانشجویان

معناداری	F	مجموع مجلدات	میانگین مجلدات	درجه آزادی	منبع تغیرات	
					مدل	رگرسیون
۱/۱	۱۰۲/۱۲۲	۱۱۳۵۸/۷۰۸		۱	۱۱۳۵۸/۷۰۸	رگرسیون
		۱۱۱/۲۲۷		۱۴۳	۱۵۹۰۵/۴۳۰	با قیمانده
				۱۴۴	۲۷۲۶۴/۱۳۸	کل
۱/۱	۶۱/۵۰۲	۶۳۲۷/۴۳۸		۲	۱۲۶۵۴/۸۷۵	رگرسیون
		۱۰۲/۸۸۲		۱۴۲	۱۴۶۰۹/۲۶۳	با قیمانده
				۱۴۴	۲۷۲۶۴/۱۳۸	کل

=۱ پیش بین ها: (ثابت)، خود انگیزی

=۲ پیش بین ها: (ثابت)، خود انگیزی، خود کترلی

همان طور که در جدول شماره (۶) نشان داده شده است تحلیل واریانس، اعتبار رگرسیون گام به گام را در پیش بینی خلاقیت دانشجویان مورد تأیید قرار می دهد.

جدول ۷. ضرایب رگرسیون استاندارد و غیر استاندارد برای متغیرهای معنی دار در تحلیل رگرسیون

برای پیش بینی خلاقیت دانشجویان از روی مؤلفه های هوش هیجانی

متغیر	شاخص ها	ضرایب استاندارد نشده			ضرایب استاندارد	سطح معناداری
		B	خطای استاندارد	β	t	
۱- ثابت		۱۴۴/۴۱۷	۵/۷۱۲		۲۵/۲۸۴	.۰۰۱
خود انگیزی		-۲/۴۴۳	.۲۴۲	-.۶۴۵	-۱۰/۱۰۶	.۰۰۱
۲- ثابت		۱۴۰/۲۵۵	۵/۶۱۷		۲۴/۹۶۹	.۰۰۱
خود انگیزی		-۱/۴۶۱	.۳۶۱	-.۳۸۶	-۴/۰۴۱	.۰۰۱
خود کنترلی		-.۷۸۱	.۲۲۰	-.۳۳۹	-۳/۵۴۹	.۰۰۱

نتایج جدول شماره ۷ نشان می دهد که سایر متغیرها به دلیل کمترین ارتباط حذف شده اند و فقط در دو گام متغیرهای خودانگیزی و خودکنترلی، وارد معامله شده است. نتایج بیانگر این است که متغیر خودانگیزی با ضریب بتای -0.386 و متغیر خودکنترلی با ضریب بتای -0.339 - رابطه منفی و معناداری با خلاقیت دانشجویان داشته است. این نتیجه نشان دهنده این است که کاهش خودانگیزی و خودکنترلی، خلاقیت دانشجویان را پیش بینی می کند.

بحث و نتیجه گیری

با ظهور عصر اطلاعات و ارتقای ارزشمندی ارتباطات انسانی و هم چنین بروز موقعیت های استراتژیک سازمانی، نظریه هوش عاطفی رشد چشمگیری یافته و از مباحث پر طرفدار سازمانی شده است. کسانی که از هوش هیجانی برخوردارند می توانند عواطف خود و دیگران را کنترل کرده، بین پیامدهای مثبت و منفی عواطف تمایز گذارند و از اطلاعات عاطفی برای راهنمایی فرآیند تفکر و اقدامات شخصی استفاده کنند. هوش هیجانی، اصطلاح فراگیری است که مجموعه گسترهای از مهارت ها و خصوصیات فردی را در بر گرفته و به

طور معمول به آن دسته مهارت‌های درون فردی و بین فردی اطلاق می‌شود که فراتر از حوزه مشخصی از دانش‌های پیشین، چون هوشبهر و مهارت‌های فنی یا حرفه‌ای است. لذا در این تحقیق به دنبال بررسی رابطه بین هوش هیجانی و خلاقیت دانشجویان دانشگاه‌های پیام نور جنوب فارس بوده ایم. در این راستا یافته‌هایی به دست آمده نشان داد که رابطه معکوس و معناداری بین هوش هیجانی با خلاقیت وجود دارد. چنان که پالفای و سالووی (۱۹۹۳) و ایسن (۱۹۹۹) معتقد هستند توانایی‌های هیجانی می‌تواند با خلاقیت مرتبط باشد. هوش هیجانی شخص را قادر می‌کند از روابط بین خلق و عملکرد آگاه شود و تلاش‌های خود را به سمت فعالیت‌هایی هدایت کند که بهترین وضعیت هیجانی را موجب می‌شود (اوسویک و همکاران، ۲۰۰۷). در بررسی ادبیات مربوط به افزایش هوش هیجانی، هیگز و دولویکز (۲۰۰۲) به برخی از تحقیقات انجام شده در زمینه بین هوش هیجانی و خلاقیت فردی که توسط سالوی و مایر (۱۹۹۳)، گلمن (۱۹۹۸) و بار-آن و پارکر (۲۰۰۰) بیان شده است نشان داده اند که شواهد کمی در حمایت از این رابطه وجود دارد. همچنین نتایج این تحقیق با نتایج تحقیق هیگز و هندز (۲۰۰۶) که در تحقیق خود در زمینه رابطه بین ویژگی‌های مدیران خلاق و هوش هیجانی نشان دادند که بین این دو متغیر رابطه معناداری وجود ندارد همسو نیست، ولی با نتایج تحقیق باتاسینی (۲۰۰۱) تحت عنوان "رابطه هئش هیجانی، خلاقیت و رهبری در بین دانش آموزان" همخوانی دارد که نشان داد رابطه معناداری بین هوش هیجانی و خلاقیت وجود دارد. در همین رابطه، پورفرج عمران (۱۳۸۷)، مقدم و همکاران (۱۳۸۷) و رهنما عبدالملکی (۱۳۸۸)، نوفrstی و معین الغربائی (۱۳۸۹)، صبری و همکاران (۱۳۹۲)، قنبری و همکاران (۱۳۹۳)، باتاسینی (۲۰۱۲)، تی سوان چن و همکاران (۲۰۱۲)، زناسنی و لوبارت (۲۰۰۹)، چان (۲۰۰۵) و ولفردت و دیگران (۲۰۰۲) به این نتیجه رسیدند که رابطه معناداری وجود دارد ولی، سیف (۱۳۸۳)، هاشمی (۱۳۸۸) و هیگز و هندر (۱۹۹۹) نیز به این نتیجه رسیدند که بین هوش هیجانی و خلاقیت رابطه معناداری وجود ندارد.

نتایج α گروههای در سطح خطای ۰/۰۵ نشان داد که از لحاظ خلاقیت بین دانشجویان پسر و دختر تفاوت معناداری وجود دارد ولی از لحاظ سن تفاوت معناداری مشاهده نشد. همچنین نتایج آزمون استنباطی f «تحلیل واریانس یکراهه» حاکی از آن است که بر حسب متغیر تعديل کننده تحصیلات، تفاوت معناداری بین میانگین نمره خلاقیت دانشجویان در سطح ۰/۰۵ وجود ندارد. در تبیین یافته حاصل می‌توان گفت به رغم تفاوت محتوایی رشته‌های تحصیلی مورد پژوهش، پیشینه مشابه آموزشی دانشجویان در نظام آموزشی، بویژه در دانشگاه پیام نور، در ارتباط با کسب مهارت‌های هوش هیجانی و ارتباط آن با خلاقیت آنان می‌تواند به عنوان یک احتمال در نظر گرفته شود. به علاوه، از آنجایی که آزمودنی‌های مورد مطالعه در محدوده سنی نزدیکی بوده‌اند و اکثریت آنان در محدوده سنی ۲۰ تا ۳۰ سال بوده‌اند می‌توان گفت که رده سنی مشابه نیز در نبود تفاوت معناداری نمره‌های آزمودنی‌های در هوش هیجانی و خلاقیت نقش دارد که در راستای یافته‌های پورفرج عمران (۱۳۸۷)، مقدم و همکاران^۱ (۱۳۸۷)، رهنما و عبدالملکی (۱۳۸۸) و هاشمی (۱۳۸۸) و مغایر با یافته باتاسینی (۲۰۰۱) است. همچنین مطالعات انجام شده در زمینه تفاوت‌های دو جنس در مقیاس هوش هیجانی نشان می‌دهد که زنان از هوش هیجانی بالاتری نسبت به مردان برخوردارند (پارکر و همکاران^۲؛ برآکت^۳؛ ۲۰۰۴؛ ۲۰۰۵؛ ون روی و همکاران^۳؛ ۲۰۰۵؛ احمدی ازغندي و همکاران، ۱۳۸۵).

نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به روشنگام به منظور تعیین سهم هر یک از متغیرهای ابعاد مؤلفه‌های هوش هیجانی در پیش‌بینی خلاقیت دانشجویان نشان داد که متغیرهای خودانگیزی و خودکنترلی بیشترین همبستگی چندگانه معکوس را با پیش‌بینی خلاقیت دانشجویان داشته است و به این معناست که هر چه مؤلفه‌های خودکنترلی و خودانگیزی کاهش می‌یابد خلاقیت دانشجویان افزایش می‌یابد و شاید این امر به این دلیل است

1 - Parker & et al

2 - Brackett

3 - Van-Rooy & et al

انجام شده است.

سپاسگزاری: این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی است که با حمایت مالی دانشگاه پیام نور

منابع

- احمدی ازغندی، علی، فراست معمار، فرامرز، تقوی، ح و اوالحسنی، آزاده (۱۳۸۵). روایی و اعتبار پرسشنامه رگه هوش هیجانی پترایدز و فارنهام، فصلنامه روان شناسان ایرانی، ۱۰، ۱۵۷-۱۶۸.
- پورفرج عمران، مجید (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین خلاقیت، هوش هیجانی و خودکارآمدی، اولین کنفرانس ملی خلاقیت شناسی، TRIZ و مهندسی و مدیریت نوآوری ایران.
- رجایی، حمید (۱۳۸۹). آفرینشگی، تفکر جانی و باور دینی، تهران: مرکز پژوهش های صدا و سیما.
- رهنما، اکبر و عبدالملکی، جمال (۱۳۸۸). بررسی رابطه بین هوش هیجانی و خلاقیت با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان دانشگاه شاهد، اندیشه های نوین تربیتی، دوره ۵، شماره ۲، ۵۵-۷۸.
- سعیدی کیا، مهدی (۱۳۸۵). اصول و مبانی کارآفرینی، چاپ چهارم، تهران: کیا.
- سیف، علی اکبر (۱۳۸۳). روان شناسی پرورشی، چاپ دوازدهم، تهران: آگاه.

شعبانی، حسن (۱۳۸۳). مهارت‌های آموزشی و پرورشی، تهران: سمت، چاپ نوزدهم.
صبری؛ مصطفی، البرزی، محبویه، بهرامی، محمود و همکاران (۱۳۹۲). رابطه الگوهای ارتباطی
خانواده، هوش هیجانی و خلاقیت هیجانی در دانش آموزان دبیرستانی، اندیشه‌های نوین
تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه الزهرا، دوره ۹، شماره ۲، ۳۵-۶۳.
قلی پور و آرین (۱۳۸۶). مدیریت رفتار سازمانی، چاپ اول، تهران: سمت.
قنبی و همکاران (۱۳۹۳). بررسی رابطه هوش هیجانی و خلاقیت با اثر بخشی سازمانی مدارس دوره
متوسطه شهرستان سنتندج، ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، دوره ۴، شماره ۲، ۱۳۵-۱۵۱.
گلمن، دانیل (۱۳۸۰). هوش هیجانی، ترجمه نسرین پارسا، تهران: انتشارات رشد.
لطیفیان، م و البرزی، م (۱۳۸۵). بررسی نقش باورهای انگیزشی بر خلاقیت کودکان، فصلنامه انجمن
ایرانی روان شناسی، ۱۰(۴).

مقدم، اعظم، نیکبخت، اکرم، نیکنshan، شفایق و سیادت، سیدعلی (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین
هوش هیجانی با خلاقیت دانشجویان، مجله مطالعات روان شناسی تربیتی، دوره ۵، شماره ۱، ۹۹-۹۰.
.۱۱۲

منصوری، ب (۱۳۸۰). هنجریابی پرسش نامه هوش هیجانی سیریا شرینگ در بین دانشجویان
کارشناسی ارشد دانشگاه‌های تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
میرمیران، سید جلیل (۱۳۸۵). کارآفرینی جامع، چاپ اول، نشر کلمه.

نوفrstی، اعظم و معین الغربائی، فاطمه (۱۳۸۹). هوش هیجانی و خلاقیت در دانشجویان، روان
شناسی تحولی: روان شناسان ایرانی، سال هفتم، شماره ۲۶، ۱۷۵-۱۸۹.

هادیزاده مقدم، اکرم، رامین‌مهر، حمید و حسینی، سیدسجاد (۱۳۸۸). بررسی ارتباط هوش هیجانی با
گرایش کارآفرینانه (مطالعه موردی: سازمان‌های وابسته به شرکت نفت)، توسعه کارآفرینی،
سال اول، شماره چهارم، ۱۳۹-۱۶۲.

هاشمی، سهیلا (۱۳۸۸). هوش هیجانی، خلاقیت هیجانی و خلاقیت در دانشجویان هنر، ادبیات و
علوم پایه، اندیشه‌های نوین تربیتی، دوره ۵، شماره ۲۹، ۷۹-۱۰۳.

- Bar-On, R. (1997). *Bar-On Emotional Quotient Inventory: Technical Manual*. Toronto: Multi-health System.
- Bar-on, R. (2000). *The hand book of Emotional in telliyence: theory Development, Assessment and application at home, School and work Place*. Sanfran Cisco.
- Bar-On, R. & Parker. (2000). *Bar-On Emotional Quotient Inventory:Youth Version*. New York: Multi Health Systems.
- Batastini, Susan Dutch. (2001). Relationship among student's emotional intelligence, creativity and leadership. *Dissertation Abstracts InternationalSection A: Humanities and Social Sciences*. 62(2-A), 456.
- Batastini, S. D. (2012). The relationship among student's emotional intelligence, creativity and leadership. *Dissertation Abstract International Sección A: Humanities and Social Science*, 62. (UMI No AAI 3006440).
- Brackett,M.A.,Mayer,J.D.,&Warner,R.M.(2004).EI and its relation to everyday behavior.*Personality and Individual Differences*,36(6),1387-1402.
- Ciarrochi, J, Forgas, J. & Mayer, J. D. (2001), *Emotional intelligence in every day's life*, Philadelphia, PA: Psychology press.
- Chan,D.W.(2005).Self-perceived creativity,familyhardiness,and emotional intelligence of Chinese gifted students in Hong Kong.*Journal of Secondary Gifted Education*.16,(2,3),47-56.
- Ford, sam, A, (2010). Factor leading to innovation: a study of manager's perspective about factor creativity reaserch. *Journal of creativity*, No23, pp: 34-87.
- Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York:Bantam.
- Goleman D. (2000). *Leadership that gets results*, Harvard Business Review.
- Gutbezahl, J & Averill, J. R. (1996). Individual differences in emotional creativity as manifested in words and pictures, *Creativity Research Journal*, 9, 327-337.
- Higgs, M. and Dulewics, V. (2002). *Making Sense of Emotional Intelligence*. London: ASE.
- Higgs, M. and Hender, J. (2006). Characteristics of Creative Managers. *Journal of General Management*. 29, (4)1-20.
- Jausovec,N.,&Jausovec,K.(2005).Sex differences in brain activity reated to general and emotional intelligence.*Brain and Cognition*,59(3),277-286.
- Keele,S.,&Bell,R.C.(2008).The factorial validity of emotional intelligence:An unresolved issue.*Personality and Indivitual Differences*,44(2),487-500.
- Latimer,A .E., Rench, T.A., & Brackett, M. A.(2007).Emotional intelligence:A framework for examining emotions in sport and exercise

- groups. *Dynamics in exercise and sport psychology* (pp.3-27). NEW YORK: Routledge.
- Mayer, J. D., & Salovey, P. (1997). What is emotional intelligence: In P. Salovey, & D. Sluyter (Eds.).*Emotional development and emotional intelligence: Implications for educators*, (pp. 3-31).New York:Basic Books
- Parker,J.D.A.,Saklofske,D.H.,Shaughnessy,P.A.,Huang,S.H.S.,Wood,L.M.,& Eastabrook,J.M. (2005).Generalizability of the emotional intelligence construct:A cross-cultural study of North American aborican aboriginal touth.*Personality and Individual Differences*,39(1),215-227.
- Petrides, K.V., Pita,R.,& Kokkinaki,F.(2007).The location of trait emotional intelligence in personaliti factor space.*Biritish Journal of Psychology*,98,273-289.
- Runco and Albert. (2006). *Theorys of creativity*. McGrahill press.
- Song,L.J.,Huang,G.,Peng,K.Z.,Law,K.S.,Wong,C.,&Chen,Z.(2010).The differential effaects of general mental ability and emotional intelligence on academic performance and social interactions.*Personality and Individual Differences*,38(1),137-143.
- Sternberg, R, & Lubart, T. L. (2010). *The concept of creativity: Prospects and paradigms*. In R. Sternberg (Ed.), *Handbook of creativity*. Cambridge: Cambridge university press.
- Tee Suan Chin Susan, RamanbKavitha, Yeowc Jian Ai, Cyril EzedUchenna (2012). Relationship between Emotional Intelligence And Spiritual Intelligence In Nurturing Creativity And Innovation Among Successful Entrepreneurs: A Conceptual Framework. *Social and Behavioral Sciences*, 57 (2012) 261 – 267.
- Tran, V. (1998). The role of emotional climate in learning organization, the learning organization, *Educational Management*. 5 (2), 99-103.
- Van-Rooy,D.L.,Alonso,A.,&Viswesvaran,CH.(2005).Group differences in emotional intelligence scores:Theoretical and practical implications.*Personality and Individual Differences*,38(3),69-700.
- Wang, C. L. and Ahmed, P. K. (2003). Emotion: the missing part of systems methodologies. *Educational Management*. 32 (9), 1283-1296 .141-150.
- Wang, C. S., Derfoo, M., Wang, C. V., Wong, P. M. (2007). *The feasibility of Training and development of EI. Intelligence*, 35,
- Ivcevic, Z, Brackett, M. A & Mayer, J. D, (2007). Emotional intelligence and emotional creativity, *Journal of Personality*, 75, 199-235.
- Wolfradt,U.,Felfe,J., & Koster,T.(2002). Selfperceived emotional intelligence and Personality.Imagination,*Cognition and Personality*, 21(4),293-300.

Zenasni,F.,&Lubart,T.I.(2009). Perception of emotion,alexithymia and creative potential.*Personality and Individual differences*,46(3),353-358.

